ଶାହାବୁଦ୍ଦିନ ଅବଦୁଲ କହ୍ଲିକ ଶୈଖ

ବନାମ

ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 5,1995

[ଡ଼ ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା 1860 - ଧାରା 34 ସହ ପଠିତ ଧାରା 302- ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଘଟନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ 1987 - ହତ୍ୟା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିବା ଆବେଦନକାରୀ -ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପରିସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର - ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିରେ ବିରୋଧାଭାସ - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ – ଅପିଲରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବାତିଲ ହେବା ଉପରେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872:

ସାକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ -ତର୍ଜମା - ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ପ୍ରମାଣର ସ୍ୱୀକୃତି - ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ବାସ୍ତବ, ଫଳତଃ କିମ୍ବା ବସ୍ତୁଗତ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବିଚାର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା - ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ଅସଙ୍ଗତି - ଘନିଷ୍ଠ ଯାଞ୍ଚ - ଆବଶ୍ୟକ ।

ଅନ୍ୟ 3 ଜଣଙ୍କ ସହ ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ IJPC ଧାରା 34 ସହ ପଠିତ ଧାରା **302** ର ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଘଟନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 ର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ କେବଳ ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ P.W. 2 ଙ୍କ ପରିସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ, PW 2 ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ 'ଏ' ତାଙ୍କୁ 'ଗୁପ୍ତି' ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ 2 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ 'ଚଲ୍' ର ପ୍ରଥମ ମହଲାରୁ ଧରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଆଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖରେ ଆଲୋକ ଥିଲା ।

P.W. 2 ଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ବସ୍ତୁଗତ ଅସଙ୍ଗତି ରହିଥିଲା । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିଜ ବିବୃତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ 'ଚଲ୍' ର ଉପର ମହଲାରୁ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଜେରା ବେଳେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ 'ଚଲ୍' ର କୋଣରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଖୋଲାଖୋଲି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବୃତିକୁ ଅଭିଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦୀୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ 'I' ମୃତକଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ 'ଗୁପ୍ତି'ରେ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ ।

ଆଲୋକର ଅସ୍ତିତ୍ୱର ଦାବି P.W. 6 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ରାତିରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ କର୍ଫ୍ୟୁ ଜାରି ଥିଲା । ଆହୁରି, ସେ ନିଜେ କହିଥିଲେ ଯେ ରାସ୍ତା କଡ଼ ଆଲୋକବତୀ ବନ୍ଦ ଥିଲା ।

ଏହି ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଉଛି ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ । ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ପାଇଁ ହତ୍ୟା ଘଟାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ, ପ୍ରକୃତ ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଅସଙ୍ଗତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ବୋଲି ଧରାଗଲା । ଆଲୋକ ବିଷୟରେ, ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖି, ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ରାସ୍ତା କଡ଼ ଆଲୋକବତୀ କାମ କରୁନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆଖପାଖ ସ୍ଥାନରୁ ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାନଟି ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଉଭୟ ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀ, ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଘଟନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 ର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ଆଗତ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1.1 P.W. 2 କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଫଳାଫଳ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଭୁଲ ଏବଂ ବିକୃତ ମୋଡରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ।

1.2. PW 2 ଙ୍କ ଦାବି ଯେ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଆସିଥିବା ବିରୋଧାଭାଷ ସତ୍ତ୍ୱେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ବାସ୍ତବ, ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କିମ୍ବା ବସ୍ତୁଗତ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦାବିର ସ୍ୱୀକୃତି ତାହାର ଉତ୍ତର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ସେହି ଦିଗ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ- ଅଦାଲତ PW 2 ଙ୍କ ଦାବି ଚିର ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଅବମାନନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବସ୍ତୁଗତ ବିବାଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ।

2. ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କଥିତ ଖୋଲାଖୋଲି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଜନ ସହିତ ଖାପ ଖାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଆଇନର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଭାବରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଅସଙ୍ଗତି PW 2 ର ପ୍ରମାଣର ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ଯାଞ୍ଚକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, କାରଣ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାରର ଫଳାଫଳ କେବଳ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବୟାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।

3. ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ଚାରିପାଖରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନଥିଲା । ଏହି ଘଟଣାକୁ ଦେଖିଥିବା ଏବଂ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା PW 2ର ଦାବି କରିବା ଶ୍ରେୟ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା, ସେ ବିଚାରକାଳୀନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦିଓ ସେ କୌଣସି ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ, ଏହି ଅଦାଲତ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିପାରିନଥାନ୍ତେ, କାରଣ ସେ କେବଳ ପରଦିନ ସକାଳେ ରକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷାତ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବ ରାତିରେ କର୍ଫ୍ୟୁ ଜାରି ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ ରାସ୍ତା ଆଲୋକ ଜଳୁ ନଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ସେ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକରିତା ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 242/1994 ।

T. Crl. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 166/1993 ରେ ଅହମ୍ମଦାବାଦର ଅତିରିକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠିତ ନ୍ୟାୟାଳୟର 4.3.94ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏସ୍. ସି. ପଟେଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନିପ ସଚଥେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, 1995 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 1 ରେ ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ସହିତ ଏହି ଅପିଲକୁ ଶୁଣିଲୁ ଏବଂ ସମାଧାନ କଲୁ :

" ପରେ କୁହାଯିବାକୁ ଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଅତିରିକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠିତ ବିଚାରପତି, ଅହମ୍ମଦାବାଦଙ୍କ 1994 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 4 ତାରିଖର TCC ସଂଖ୍ୟା 166/93 ର ରାୟକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅପିଲ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ । ଅପିଲକାରୀ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ହେପାଜତରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଆଦେଶର କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅହମ୍ମଦାବାଦର ଅତିରିକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠିତ ବିଚାରପତି, ଅଦାଲତ 2 ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାରରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା 34 ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 302 ଏବଂ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଘଟନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ପ୍ରତିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ, 1987 ର ଧାରା 3 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗର ଉତ୍ତର ଦେବ ଯାହା 1992 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 23 ରେ ହିନ୍ଦୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରିଥିଲା । ବିଚାର ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ଉଭୟ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପିଲ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲାଟି ହେଉଛି ଯେ 1992 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 24 ରେ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହରର ଗୋମତୀପୁରର ଚାର ତୋଡା କବ୍ରସ୍ତାନ ନିକଟସ୍ଥ ଚତୁରସିଂ ଚଲର ବାସିନ୍ଦା ରାଜୁଭାଇ ଗୋବିନ୍ଦଭାଇ (P.W. 1) ଗୋମତୀପୁର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ 1992 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 23 ରେ ରାତି ପ୍ରାୟ 11 ଟା ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ହରିଫଲ୍

ମନୋହରଭାଇ ସୋଲାଙ୍କି ଏବଂ ସଞ୍ଜୟ କୁମାର କିଶୋରଭାଇଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ ବସିଥିବାବେଳେ ସେ ମନୋହରଭାଇ କାଲୁରାମ କୋଲିଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ, ଯିଏ ସେହି ଚଲର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମନୋହରଭାଇ କାଲୁରାମ କୋଲିଙ୍କୁ ପତ୍ରାୱାଲି ମସଜିଦ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ESI ଔଷଧ ଦୋକାନ ସଂଖ୍ୟା D-23 ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ରାସ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଲେ, କଲାର, ଅନିଫ ହନିଫ, ଶାହବୁଦ୍ଦିନ (ଅପିଲକାରୀ) ଏବଂ ଇଶରର କାଲିୟୋ ନାମକ ଚାରି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପଥ ଓଗାଳି ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଇଶରର କାଲିୟୋ ତାଙ୍କୁ ଧରିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ତାଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତିଙ୍କ ସହ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ମନୋହରଭାଇ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ରକ୍ତସ୍ରାବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ରାଜୁଭାଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲାବେଳେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନେ ପତ୍ରାୱାଲୀର ଚଲ୍ ଆଡ଼କୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେମାନେ ଆହତଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନା ନେଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ରାଜୁଭାଇ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ହତ୍ୟା 1992 ଡିସେମ୍ବର 6 ରେ ଅଯୋଧ୍ୟାରେ ବାବରୀ ମସଜିଦର ସ୍ୱରୂପକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ଏବଂ ଅହମ୍ମଦାବାଦ ସହରରେ ଘଟିଥିବା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଥିଲା । ସେହି ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ପୋଲିସ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଗରେ ନାମିତ ଅନ୍ୟ ତିନି ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ପଳାତକ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ରାତିରେ ମନୋହରଭାଇ ତାଙ୍କ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ନଥିରେ ଥିବା ବିପୁଳ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ବାସ୍ତବରେ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମାମଲାର ସେହି ଅଂଶକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ କାନ୍ତିଲାଲଙ୍କ ନିର୍ବିବାଦୀୟ ପ୍ରମାଣ । (P.W. 5), ଯିଏ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମସାମୟିକ ପଞ୍ଚନାମା ସହିତ ଅପମୃତ୍ୟୁକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ (Ex.11) ଏବଂ ଡକ୍ଟର P.R. ପଟେଲ (P.W. 3) ଯିଏ ମୃତଙ୍କ ଶବ-ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଏକତ୍ର ପଢାଯାଏ, ସୂଚିତ କରେ ଯେ ମୃତକ ଦୁଇଟି ଛୁରାମାଡ଼ ଆଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ ବାମ ମଧ୍ୟଭାଗ ତଳେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଡାହାଣ କାନ୍ଧ ଧାରର ଉପର ପାର୍ଶ୍ୱ ଭାଗରେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଡ଼େ ତାହା ହେଉଛି ଅଭିଜନ ପକ୍ଷ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି କି, ଅପିଲକାରୀ ମନୋହରଭାଇଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ମାମଲାର ଏହି ଅଂଶକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ କେବଳ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ଜୟଦୀପ ମାଲୁରାମ (P.W. 2) ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ଏହାର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ, ଯେହେତୁ P.W. 1 ବିରୋଧୀ ହୋଇଥିଲେ, ଆମେ P.W. 2 ର ପ୍ରମାଣକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଏବଂ ଇଶରର ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବି ଗୁପ୍ତିକୁ ବାହାର କରି ତାଙ୍କ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶପଥ ପାଠରେ P.W. 2 କିନ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଆରିଫ୍ ତାଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତିମାନଙ୍କ ସହ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଦୁର୍ବୃତ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ । ତା 'ପରେ, P.W. 2 ତାଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ପରୀକ୍ଷଣ ରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଚତୁର୍ସିଙ୍ଗ୍ ଚଲର ପ୍ରଥମ ମହଲାରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ରହୁଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କୁ B-23 ଔଷଧ ଦୋକାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଉଥିବା ଦେଖିଥିଲେ । ତେବେ ଜେରା ସମୟରେ, ସେ କେବଳ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ବିବୃତି ଦେଇନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ଚତୁରସିଂଙ୍କ ଚଲର କୋଣରେ ଥିବା ଚେଲାଜୀଙ୍କ ଆଟା କାରଖାନାରେ ସେ ଏକୁଟିଆ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୃଢୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ସେ ଚଲର ଉପର ମହଲାରେ ଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ମିଥ୍ୟା । ଉପରୋକ୍ତ ଦାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ P.W.2 ଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ବିବୃତିର ଅଂଶ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ମୁଁ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଉପର ମହଲାରେ ଥିଲି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୋ ଭାଇ ପଳାୟନ କରିବା ପରେ ଆସିଲେ । ମୁଁ ତଳକୁ ଆସିଲି ", ସେ ଏପରି କହିବା ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିଥିବା P.S.I. ନାଗେଶ କୁମାର (P.W.6) ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ P.W. 2 ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏପରି ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ । P.W.2 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ଆମେ ଆହୁରି ଜାଣିବାକୁ ପାଉଛୁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରୁଥିବା ଆଲୋକର ଉତ୍ସ ବିଷୟରେ ଜେରା କରାଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେହି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଏହାର ଚାରିପାଖରେ ଆଲୋକବତୀ ଜଳୁଥିଲା କିନ୍ତୁ P.W.6 ରୁ ଜେରାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସେହି ରାତିରେ

ଗୋମତୀପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ କର୍ଫ୍ୟୁ ଜାରି ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଚରା ଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ "ଘଟଣା ଦିନ ପଥ/ରାସ୍ତାରେ ଲାଇଟ୍ ବନ୍ଦ ଥିଲା" ।

ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା P.W. 2ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଏହା କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ ଯେ ବିଚାରକାଳୀନ ବିଚାରପତି ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମାର ଏକ ଭୁଲ ଏବଂ ବିକୃତ ମୋଡ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୁକ୍ତିର ଏକ ଭୁଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ଏହାର ଫଳାଫଳକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ସେ ଘଟଣାଟିକୁ ଦେଖିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ P.W. 2 ର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରତିବାଦକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ :

"…. ମୋର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଅଟା କଳ ଶବ୍ଦରୁ ହେଉ କିମ୍ବା କୋଠାର ପ୍ରଥମ ମହଲାରୁ ହେଉ ସେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିବା ଭାବରେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଆମ ମତରେ, ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ସମୟରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି, ଭାଗଟିକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ, ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଥିଲା ଯେ P.W. 2ଙ୍କର ଦାବି ଯେ ସେ ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ, ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରମାଣରେ ଆଗତ ପ୍ରତିବାଦ ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଯେ ବିବାଦଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ବାସ୍ତବ, ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଯୋଗ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦାବିର ସ୍ୱୀକୃତି ଏହାର ଉତ୍ତର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ସେହି ଦିଗ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି P.W. 2 ଙ୍କ ଦାବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଅବମାନନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିବାଦକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ।

ତା 'ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖେଳାଯାଇଥିବା ପ୍ରକୃତ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ P.W.2 ର ପ୍ରମାଣରେ ଅସଙ୍ଗତି ପ୍ରତି ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯିବା ପରେ ବିଚାରପତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଥରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଚାରି ଜଣ ଦୁର୍ବୃତ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯିଏ

ସେମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ସେ କେବଳ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧରିଥିଲେ କି ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ନିରର୍ଥକ ଥିଲା । ଆଇନର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଭାବରେ ବିଚାରକାଳୀନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅସଙ୍ଗତି P.W.2 ର ପ୍ରମାଣର ଘନିଷ୍ଠ ଯାଞ୍ଚକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, କାରଣ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ, ଏବଂ ବିଚାରର ଫଳାଫଳ କେବଳ ତାଙ୍କ ପରିସାକ୍ଷ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା ।

ଶେଷରେ, P.W.2 ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖରେ ଆଲୋକ ନଥିଲା ବୋଲି ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଖୁଣ୍ଟ କାମ କରୁନଥିଲା, ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା କୋଠାଗୁଡ଼ିକରେ ଆଲୋକ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରାସ୍ତା ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରାସ୍ତାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାପରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତି ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ :

" ତେଣୁ, ଯଦିଓ ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ରାସ୍ତା ଆଲୋକବତୀ କାମ କରୁନାହିଁ, ତଥାପି ଆଖପାଖ କୋଠାଗୁଡ଼ିକରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଲୋକ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ କୋଠାଘରଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସାହାଯ୍ୟରେ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସହଜରେ ଦେଖାଯାଇପାରିବେ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ (P.W.2) ଙ୍କ ସରଳତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟତାକୁ ସତ୍ୟର ଏକ ବଳୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେତେବେଳେ ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେ ଘଟଣାର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ନଥିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ବିଚାର ସମୟରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ପଞ୍ଚ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଈଶ୍ୱର ସିଂ (P.W. 4) ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ବିଚାରକାଳୀନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଯଦି ସେ ଏପରି କୌଣସି ବୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତେ, ତା 'ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତା' ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିନଥାନ୍ତୁ, କାରଣ ପରଦିନ ସକାଳେ କେବଳ ରକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ଜବତ ହେବାର ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 24.12.1992-ଏବଂ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ - କର୍ଫ୍ୟୁ ଜାରି ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ସେହି ରାତିରେ

ରାସ୍ତା ଆଲୋକବତୀ ଜଳୁ ନଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପୂର୍ବ ରାତିରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥିଲା କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ସେ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଆମେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ବିଚାର କରୁ ଯେ P. W. 2 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାରକାଳୀନ ନ୍ୟାୟଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସମର୍ଥନୀୟ । ଆମେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ P. W. 2 ବାସ୍ତବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ, ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ମାମଲାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସହିତ ଖାପ ଖାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଏବଂ ଏହାର ଆଖପାଖରେ କୌଣସି ଆଲୋକ ନଥିଲା, P. W. 2 ଙ୍କ ଦାବି ଯେ ସେ ଏହି ଘଟଣା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ବୃତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆମେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

କେ. ଟି.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।